

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meseč, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnost je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolpa“.

Upravnost naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zborna.

Na Dunaji, 15. februvarja.

Ne veseli človeka pisariti o naših državnoborskih zadevah z ozirom na Slovence. Ti smo v nekem neznosnem škripci, da ne dosežemo ničesa druga, nego preziranja in zaničevanja, le kadar je vlada s kakim predlogom v zadregah, kadar nalaga narodom čedalje več bremen, tedaj vprašuje, kje so slovenski poslanci? Podobno se godi hrvatskim. Slovenski poslanci so prosili nadškofa solnograškega, njegove sufragane, šli k ministru Gauču, naposled še od ministerskega predsednika grofa Taaffeja zahtevali, naj se za Koroško izbere oben deželnih jezikov zmožen mož. Poudarjalo se je, da je tako že takrat se sklenolo, ko so škofije regulirali, pa vse je bilo zastonj — koroški Slovenec ne dobi škofa, katerega bi mogel razumeti, ampak trdga Nemca nekega Kahna iz Gradca. Druga žalostna novica je, da koroški Slovenci ne misijo razpisane državnoborske volitve udeležiti se. Ta pasivna politika je znamenje popolne obupnosti in neumestna, zlasti sedaj, ko je baron Pino imenovan za deželnega predsednika v Bukovini. Naj se vender vsaj nekoroški listi za to stvar pobrigajo, morebiti se vender najde pravi kandidat, kajti takšnega, pravijo Korošci, najhuje pogrešajo. Pasivna politika je malokedaj prava.

V nemškem klubu, kjer sedijo najstrastnejši Nemci: Ausserer, Foregger, Heilsberg, Steinwender, Knotz itd., so se razkavali mej seboj, najbolj zavoljo židov, nekaj pa tudi zavoljo surovosti Knotzovih in drugov, katerih se nekateri vender že stramujejo. Včeraj je Celjski Foregger predsedniku Smolki objavil, da odloži poslanstvo. Danes bi se imelo to zbornici naznani, pa nekateri liberalci so prosili, naj se še počaka, morebiti se Foregger premisli. Prav za prav se pa bojijo Glantschnigga, ki bi ga utegnil izpodriniti, kajti Foregger namerava zopet kandidovati, da svetu pokaže, da je on več kakor Glantschnigg. Iz nemškega kluba je izstopilo zaradi omenjenega nesporazumljenja 17 poslancev, ki so že to tudi pismeno naznani načelnosti klubu svoj izstop. Izstopivši bodo izdali poseben manifest na volilce, v katerem bodo pojasnili uzroke svojega izstopa.

Nadaljuje se debata o zavarovanji delavcev. Govori še k §. 1 poslanec Kronawetter.

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebízsky.)

VI.

(Dalje.)

Igrala sta. Preteklo je vselej četrt ure, predno je učinil kateri potezo. Gospod general je zbral vse svoj um. In zdelo se je, da se takrat nagiblje zmaga na njegovo stran. Posrečilo se mu je, da je s tretjo potezo ugrabil protivniku turen, s peto potezo s kraljico skakača in s svojim skakačem črnega tekača.

Graf Martinic je nagloma postal pazljiv. Vzel je igro s protivnikom na preveč lahko tehnico. Zdaj je začel resno premisljati.

General je slavil že v duhu zmago. V šahovski igri je turen, tekač in skakač vselej jako dobrodošel plen.

Na to je zavladala zopet grobna tihota. Samo jesenski veter se je upenjal nekako ostro v okna smičenskega grada.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. februvarja.

Delegaciji snideta se dne 1. marca. Vlada bode zahtevala od njiju kredit kakih tridesetih milijonov goldinarjev za oboroževanje skupne vojske, dočim bodeta avstrijski in ogerski državni zbor dovolila potreben kredit za oboroženje deželne brambe in črne vojske. Delegaciji bodeta pa tudi dovolili, da sme vojna uprava prekoraci dovoljeni kredit, ko bi se stvari neugodno zasukale, ne da bi ja znova sklical.

Zahtevanje avstrijskih Slovanov, da bi na bankovcih na avstrijski strani bil tekst v vseh cístavskih jezicih, kako vznemiruje **ogersko** vlado in Madjare sploh. Boje se, da ne bi začeli zahtevati Hrvatje, Srbi, Slovaki, Rusini, Nemci in Rumuni, da se na ogerskej strani bankovcev njih jezikom dovoli nekoliko prostora. „Pester Lloyd“ piše o tem, da se je ogerska vlada že izjavila, da bi ne mogla dovoliti premembe teksta na bankovcih. Gospod Tisza bode pa avstrijske vladi gotovo še razložil, da to ni izključljivo avstrijska zadeva, ampak ima tak državnonaporen pomen, da bi Ogerska v to ne mogla privoliti in bi potem moralna narediti svoje bankovce. Tukaj je meja, katere prestopiti ne bode pustila nobena ogerska vlada. „Pester Lloyd“ se nadeja, da bodo nazadnje v tej zadevi Avstrijci prijeniali.

Vnanje države.

Po poročilih iz Sofije, ušla sta Benderov in Grujev, ki sta bila internovana v Rumuniji, v Avstrijo ali Srbijo. **Bolgarski** vladni krogi se že boje, da bodeta skušala priti v Bolgarijo, da napravita kako ustajo. Drugi iz Bolgarije pobegli častniki začeli so v Brailu izdajati list z naslovom „9. (21.) avgusta“. Izdali so pa tudi nov oklic, v katerem pozivajo narod k ustaji. V tem oklici pravijo, da so dobili za ustajo na posodo denarja, katerega bode plačala dežela, kadar dobe oblast v svoje roke. Iz Sofije so iztrivali ruskega podložnika Nebolsina, zaradi katerega je ob svojem času Kaulbars zahteval, da se odstavi Sofijski prefekt. Policeja je izvedela, da je snoval zaroto proti vladi. — V Kostendilu bode še ta mesec obravnavana zaradi umora vladnih kandidatov, prefekta in učitelja pri volitvi v Dubnici.

Turška vlada se že kesa, da se je lotila posredovanja v **bolgarskem** vprašanju. Upanja je tako malo, da bi se doseglo kako sporazumljene. Rusija jej še ni nič natančnega povedala, kaj želi, Cankov neče nič prijenjati, bolgarska vlada se pa neče udati Cankova željem. Druge velevlasti

Martinic si je podprt glavo z obema rokama in premisljal najmanj šest, sedem potez naprej. Z novim obratom ubranil kraljico. Toda zdaj je šla igrat, kakor bi bliksi švigali.

Breda se je umikal zopet čisto proti strategijskim in taktičkim pravilom. Odkrival si je boke, zabil si varovati zapleče, zaviral ga je pratež, nameč kmetje, s tremi potezami je prišel ob obo turna, s četrtim je bil kralj obkoljen popolnem in s petim je zaklical Martinic: „Gospod general, Dokse so zaigrane!“

Breda so stopile na čelo gorke potne srage.

„A zdaj preštejem, koliko mi bode moči uloviti vsako leto vojakov!“

„Vse, gospod general!“

„Hvala, ekscelencia! — Meni je mnogo do njih, ker so kakor bukve, prenašajo vse ter stoje na bojišči kakor skale. Ne umaknejo se, dokler je izmej njih jeden živ. Ta svojstva imajo vsi iz tega kraja.“

„Želite, gospod general, da bi razstavila novo igro?“

„Utrujen sem, vražje utrujen. Tako ne oslabi

pa Turčiji ne morejo dati nobenega sveta. Veleposlaniki, katere je vprašala za svet, so je le izjavili, da sme Rusiji vse privoliti, kar se strinja z mejnarnimi pogodbami, toda sile se pa ne sme posluževati nasproti Bolgarom. V podrobnosti se pa noben veleposlanik ni hotel spuščati.

Kakor se poroča „Pester Lloyd“ iz Cari-grada, prišla so **turška** oblastva na sled, da se je pripravljala velika ustaja v Makedoniji. Ustajo so pripravljali agitatorji, ki so prihajali iz Sofije. Središče revolucionarnih priprav bilo je v Strumdji. Policeja je v Strumdji zaprla več osob, in pri hišnih preiskavah dobila več puntarskih oklicev, kompromitirajočih pisem in načrtov. Divizijski poveljnik Ahmed Lutfi paša odšel je takoj v Strumdjo, se stavil vojni sovet in proglašil obsedno stanje. Bataljon pešcev poklical se je iz Mačkore v Strumdjo, kamor sta tudi odšla poveljnik bašibuzukov, Sabit paša in general Djevan paša. Poostrile so se previdnostne naredbe v Makedoniji, zlasti ob bolgarskej in rumelijskej meji.

Že včeraj smo omenili, da se poroča s Litavskoga „Dzienniku Poznanskemu“, da so vesti o **ruskem** pripravljanju za vojno izmišljene. Tudi „Pol. Corr.“ poroča se iz Levova, da potniki prihajajoči iz Rusije poročajo, da o kakem premikanju russkih čet ni nič sluti. Jeseni in v decembru so se bili premaknili posamežni vojaški oddelki, pa le zategadelj, ker jih bodo potrebovali pri grajenju trdnjav.

Ker **nemški** listi bolj vojevito pišejo proti **Franciji**, začelo se je neko gibanje v Alzacija in Loreni. Nemčija se že boji, da ne bi prišlo do kake ustaje. V kratkem bodo nekda za ti dve pokrajini proglašili obsedno stanje. Mnogo Alzačanov in Lorencov je že pobegnilo v Francijo, ker se nečejo bojevati proti njej. Tudi več vojakov je pobegnilo. Zategadelj je sedaj nemška vlada pomnožila straže na meji. Francoska vlada je naročila oblastvom, da naj naznanijo, ko bi kje nemške straže prestopile mejo, da se bode pritožila diplomatičnim potom.

Kakor se kaže, pismo, v katerem je papež izrekel željo, da bi **nemški** katoliški poslanci glasovali za septembra, vladni ne bode toliko koristilo pri volitvah, kolikor je pričakovala. Limburški in Poznanjski škof sta res porabila svoj upliv za vladu, škofje v Fuldi, Mogunci in Regensburgu pa še vedno odobravajo politiko katoliškega centra. Fuldski škof Kopp se je izjavil, da bode volil poslanca katoliškega centra in da se nikdo nema mešati v njegovo volilno pravico. Mnogo duhovnikov podpiralo je oklic katoliškega centra. Nemški oficijozni listi sedaj dokazujojo, da so katoličani dolžni tako voliti, kakor papež želi, toda vsa njih zavijanja bodo teško kaj pomagala.

Najvišja **švicarska** vojska je na-

clovek niti v resničnej bitvi. Ko umolknejo topovi, ko puške utihnejo, mrzi mi.“

„A gre vender za ljudsko življenje!“

„Pred trenotjem bi mi bil ta skakač ljubši, kakor dva korneta živih konjikov.“

Oba gospoda sta potem ustala od lesene, kaj krasno izrezljane inzice in vodeč se za roke, koračala sta v obednico, kjer je že na lestencih planenelo celo morje lučij.

Malo potem ni bilo slišati nič drugega, kakor cinkot srebrnih nožev, vilic ali žlic.

Sluge so po tlaku kar plavali, kot bi se ga z nogami niti ne dotikali. Stara grofica ni bila velikemu hrušču prijateljica in dolgim govorom še menj. Proti cesarskemu generalu je kazala vedno le najbolj odmerjeno hladnost, že zaradi njegovih šal, ki neso bile vselej izbrane po okolnosti. Od svoje hišine si jih je pa vender dala vselej ponavljati, če tudi je zopet izrazila nad njimi svojo srdito grajo.

Takrat se je visoko plemstvo kratkočasio na najrazličnejši način; igrali so za ljudsko življenje, za celo vasi, za cele graščine; ljudje so zgodaj usta-

ročila kantonskim vladam, da hitro preskrbe statično gradivo, ki je potrebno za izpeljavo zakona o črni vojski. Prebivalstvo nekda vladi gre kako na roko, da bode hitreje in ložje organizovala črno vojsko. Švicarska vlada se boji, da ne bi Franci ali Nemci udri v Švico, ko bi začeli mej seboj vojno, zategadelj bode pa vse storila, da bode varovala svoje ozemlje.

Belgija bi rada z **Nizozemsko** sklenila defenzivno zvezo, ko bi se začela nemško-francoska vojna in bi se bilo batiti, da Nemci ali Franci uderijo v Belgijo. Kralj je odpadal grofa Lalainga v Haag, da se bode pogajal z nizozemsko vlado.

Dopisi.

Iz Selške doline 13. februarja. [Izviren dop.] V 15. seji deželnega zboru je poslanec gosp. prof. Šuklje poročal o določitvi deželne naklade od porabljenih žganih pijač. — Omenil je tudi mej drugim, da obrtniki opravičeno tožijo, da jih da carji nepotrebno mučijo, a isto tako ni zakupnikov tožba neopravičena, ki se pritožujejo, da jih obrtniki in prodajalci varajo.

Mislili smo, da se bo pri tej točki vender kdo gg. poslancev oglasil, ker v deželnem zboru sedi vender tudi par obrtnikov-trgovcev.

Že lansko leto se je splošna pritožba slišala, da način, po katerem se ta davek pobira, ni pravi in tudi ni praktičen in da se mora drug modus najti.

Pri žganji se ne da ta stvar tako izpeljati, kakor pri vinu, ker je manipulacija vsa druga. Kdor je sam obrtnik ali trgovec, zna, kake neprilienosti so, ako ima v kleti vse vrste žganja zapečatene in vsako manipulacijo mora pravočasno (12 ur prej) naznaniti dacarju. Posebno na deželi je to velika težava, ker obrtniki imajo večidel le malo zaloga in dacarja tudi ni v vsakem kraju blizu, torej se more včasih poldrugo uro daleč k dacarju naznani poslati. Vse te neprilienosti bi se prenesle, kjer so dacarji previdni in ne pretirano prestrogji, — ali nekateri dacarji so skoro strožji, kot postava sama — in tako pretirana strogost obrtnikom veliko nadlogo in škodo dela, — marsikaterega nevedoma — rekel bi, skoro po krivici v kazeni spravi. Kdor pozna dotedne postave o užitninskem davku, mi bo priznal, da so obrtniki vedno v nevarnosti, kaznovani biti, ako so dotedni dacarji prestrogo sitni. Ravno v naši dolini, v Železnikib, imamo dacarja z imenom Petelin, — ki je strožji in sitnej kot postava sama. — Po njegovem delovanju sodeč, preži na to, kje in kako bi mogel spraviti kakega obrtnika v kazeni. Ni ga skoro v celi Selški dolini obrtnika, kateri bi ne imel s tem dacarjem razprtije in tožbe.

Pride li tak dacar v hišo, kjer so ženske same, naredi ž njimi, kakor hoče — ako tudi nepostavno. Ni dolgo temu, ko pride dacar v malo krčmo v hribih, kjer je bila ženska sama ter zahaja, ko je že navadno shrambo za pijačo pregledal, da ga pelje tudi v druge prostore preiskavat, ker po brinjevcu diši. Prestrašena ženica sicer zatrjuje, da nema nikjer kaj dacu podvrženega, vendar na zahtevanje pelje dacarja povsod, mej drugim tudi pod streho, kjer mu je morala več skrinj odpreti. Dacar je obleko v dotednih skrinjah premestaval in ko ni učesar našel, je odšel. Vprašam, sime li to dacar brez vsega spremstva storiti? Je to postavno? — Ravno ta ženska je lansko leto

jali a neso vedeli, bodo li zvečer še imeli sedanjo gospodsko. Jedenkrat bi prè nek visok plemenitnik bil zaigral ves imetek svoj, tudi grobničo svojih prednikov, da mu ni verni sluga rodu njegovega pravočasno izpodmknil stola.

Ko so izvedeli v Doksih, da neso več Bredovi, so na ves glas zavriskali, da jim ne bode treba peti kakor na Jičinsku:

„Beda, nam beda!

Koupil nás Breda:
z bohatých sedláčků!
naděla žebráků,
běda nám, běda!“

Toda v teh časih je bila po českikh vaseh rastnost podobna pomladanskemu dnevu, ko se vsako trenotje nebo pooblači, solnce zakrije, ves kraj stemni in se čez slamnate strehe žene ploha naglo kakor morski smrk.

Kaj pomaga, da jim ni bilo treba robovati Bredi, ko ž njim vender le na vojno gredo!

Star sosed je omenil z nedopovedljivim glasom: „Naše telo je tedaj dveh gospodov, a čegave so naše duše, vi tukajšnji naselnički? — Ni pod

kazen skoro ponedolžnem plačati morala, plačala je samo zato, da ni potov imela.

Ne more se trditi, da se semtertja primeri, da posamični obrtniki očividno nepostavno ravnajo in tudi morebiti žele zakupnika varati — tam je strošost in natančnost na pravem mestu.

Pri malih prestopkih, kjer nema ne deželna blagajnica, ne zakupnik, ne dacar in sploh nobeden drug kake škode, pa taka pretirana strogost in situost od strani dacarjev ni na pravem mestu.

Deželni zbor ni imel gotovo tega namena, ko je to postavo sklenil, da bi nas davkopalčevalce s to postavo mučil! Prepričani smo tudi, da gospod zakupnik dacar gotovo ne želi, da bi njegovi organi s tako pretirano strogostjo s strankami postopali.

Razburjenost in nezadovoljnost je vsled tega mej obrtniki tukaj splošna in ako dacarji z nami ne bodo malo previdnejše in prizanesljiveje ravnali, primorani bodo skupen korak storiti.

Obrnil si se bodo na naše gospode poslance, na visoki deželni zbor in tam za pomoč prosili, ker to je že vender preveč, da bi dacarji z nami ravnali kakor s sužnjimi.

Iz Celja. [Izviren dopis.] (Občni zbor Celjske „Posojilnice“.) V nedeljo 13. t. m. imela je „Posojilnica v Celji“ občni zbor, pri katerem je načelstvo poročalo o delovanju in sedanjem stanju tega zavoda. Iz poročila se je mogel vsakdo opet prepričati, da „Posojilnica v Celji“ od leta do leta bolje in hitreje napreduje in se vedno lepše razvija. Lansko leto imela je prometa že 797.321 gld. 86 kr. Pristopilo je njej 315 zadružnikov, izstopilo pa samo 10, tako da šteje sedaj 1227 udov, ki so uložili v deležih 17.613 gld.

Hranilnih ulog se je uložilo letos za 79.849 gld. 96 kr. več, akoravno so se obresti na 4½ znižale. Skup se je pa uložilo 192.846 gld. 3 kr., izplačalo pa 124.195 gld. 30 kr. in je njih stanje koncem 1886. leta s kapitaliziranimi obrestmi vred 324.963 gld. 78 kr.

Stanje danih posojil se je pomnožilo za 97.413 gld. 73 kr. in znaša koncem 1886. l. sedaj 341.717 gld. 89 kr.; posojila so dana 1137 zadružnikom. Na menice se je dalo 193 posojil vkljup s 109.400 gld.; mej tem drugim posojilnicam 35.000 gld. proti uknjižbi na zemljišča 72 posojil v znesku 59.302 gld.; ostala posojila v znesku po 173.015 gld. 89 kr. so na osobni kredit proti zadolžnicam.

Drugim (manjšim) posojilnicam dala se je tako velika svota — 35.000 gld. — in to proti znižanim obrestim, da se njim omogoči uspešno delovanje ter se na ta način denar, ki se v večjih denarnih zavodih raje nabira, po manjših posojilnicah kakor po žilicah opet razteka ter se tako povsod bolje ustreže denarnim potrebam in pospešuje narodno blagostanje. Čistega dobička je 3673 gld. 99 kr., od katerega je občni zbor dovolil mej drugim katoliškemu podpornemu društvu v Celji 100 gld., podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradišču 50 gld. Od čistega dobička 2283 gld. 29 kr. pridene se k specijalni rezervi, ki znaša počenši z novim letom 9268 gld. 19 kr., splošni rezervni fond pa znaša 4093 gld. 35 kr., tako da ima zadružna vkljup 13.361 gld. 54 kr. rezervnih fondov.

Posojilnica v Celji ni imela pri svojih dolžnikih v vseh 6 letih svojega obstanka nikakeršnih izgub, — dokaz kako

božjim soncem vasi jednake. Na ramah naših leži dvojna pretežka robota. Kdo jo vzame z otrok unukov naših? — Naj mi potem kdo razlagu besede: d'vema gospodoma n i moči služiti!

„Saj je tu v našej okolici vse tako čudno, tudi ta človek okameneli, ki je krivo bil prisegel — pri podružnici!“ pripovedoval je drug, a potem sta oba umolknila, ker je prihajal grajski birič.

Še to leto je počila velika vojna in grof Breda je lovil v Doksih, kogar je kje mogel, ni prizanesel mladičem, katerim je še le mah pognal, in lovec njegovi so iztrgali ženam marsikaterega moža in deci očeta, — izmej katerih se večjidel nihče ni vrnil.

Na lističi pa, na katerem je v dveh vrstah zapisana ta le Bredova stava, je pripisano še to: „A je prè ta igra zelo duhovita, katero gospodje šah zovejo in prihaja iz paganskih dežel, kjer jo mogó igrati le kralji in knezi. Tudi vztrajajo pri njej cele dni brez jedi in pijače, kot bi primrzeni bili. — Kaj vse je le prinešeno v to milo našo domovino!“ (Dalje prih.)

oprezeno in previdno se pri dovoljevanji posojil postopa. Ker se dajejo posojila samo dobrim gospodarjem, plačujejo se obresti in vráčajo (amortizujejo) posojila tako redno, da je treba redko kdaj dolžnika opominjati, da se je pa kateri moral tožiti, je prava izjema.

Iz vsega tega je razvidno, da je zaupanje, katero si je ravno ta posojilnica pridobila, povsem opravičeno. Zato pa tudi neso mogli vsi neosnovani napadi, s katerimi so spodnještajerski nemškutarji posojilnice v obče, posebno pa še Celjsko napadali, tega zaupanja čisto nič omajati, nego so le dali povod, da se je o teh zavodih še več pisalo in govorilo ter da je zuanje o njih v širše kroge prodrlo in se zaupanje do njih še bolje utrdilo. Tako so nemškutarji dosegli ravno nasprotno: Hoteli so posojilnice uničiti, pa so jim še do lepšega razcvita pomogli. Mora se njim torej izreči vse priznanje za njihov trud.

Ker še dogovori zarad premembe pravil neso dognani, odgodi se dotična točka dnevnega reda, ter se za sedaj samo načelstvo s tem dopolni, da se volita v odbor g. Jarnej Voh, župnik v St. Martinu v Rožnjej dolini in pa gosp. Maks Veršec v Celji.

Konečno izreče zbor načelstvu zahvalo za njegov nesebičen trud, kajti akoravno pripada po pravilih od čistega dobička 5% načelstvu, vendar do sedaj ni vzel noben od načelstva za ves svoj trud niti novca, nego se je dotični znesek porabil za dobrodelne namene.

Letos je pokazalo načelstvo že dober račun; no, prihodnje leto bo pa — to lahko trdimo, ne da bi ravno treba bito proroškega duha — račun še boljši.

Matica Slovenska.

LXXV. odborova seja dne 12. februarja 1887.

Pričajočih odbornikov 17, izmej vnašnjih J. Kersnik; predseduje prof. Jos. Marušič. Zapisnik o 74. odborovi seji 9. oktobra m. l., ki sta ga pregledala A. Raič in I. Tomšič, se potrdi brez ugovora. Danes bodita mu svedoka A. Kržič in Vit. Zupančič, poprosi predsednik ter naznanja to le:

Predsednik „Matica Hrvatske“, pl. Kukuljevič Sakičinski, je 7. novembra obhajal svojo 70letnico in 50letnico svojega književnega delovanja. „Matica Slovenska“ mu je čestitala, naj vrla še mnoga mnoga leta „Matico“ tako, da bodo na korist in slavo i Hrvatom i Slovencem. Prav v ta unmen se je srečno oponovila vzajemnost med obema, in nedavno je poslala „Hrvatska Matica“ naši nad 40 knjig svojih; tudi „Akademija jugoslovanska“ je poprosila nekaterih naših sebi v dopolnitiv. Došlo je „Matici“ naznanilo, da 14. t. m. in naslednje dni hoče obhajati „Akademija“ v Zagrebu stoletnico o smrti preučenega P. Jos. Rug. Boškovića (r. 1711, u. 15. febr. 1787) Poprosil sem slovenskega akademika prof. M. Valjavca, naj o tej svečanosti v imenu „Matica Slovenske“ na najprimernejši način „Akademiji“ razodene naše vzajemno čestitanje. Jednako srbsko naznanilo došlo nam je tudi iz Beograda.

Prof. dr. Jagiću se je poslala častna diploma, katero je lično opisal odbornik Stegnar, za kar bodi mu hvala! Kakega odgovora doslej ni; tako tudi ne od g. Gorjupa, torej dotični odsek nima nikakega posla. — Umrl nam je predragi odbornik in pisatelj, prof. Fr. Erjavec. „Matica“ mu je brzovumno narocila po poverjeniku svojem A. Marušiči krasen venec, ki ga je zastopnik njen, prof. M. Pleteršnik, o pogrebu celo sam nosil, za kar mu bodi dostojna hvala. Kaj več o ranjku se pogovorimo, ako ne prej, v občnem zboru.

Občni zbor utegne biti v sredo po veliki noči 13. aprila. Sredi posta bo morebiti treba kakega odsekovega posvetovanja, ako ne odborove seje. Zastran odbornikov, kateri naj izstopijo, prosim soveta. Po pravilih naših odstopi vsako leto deset po volitvi najstarejših odbornikov. Nekdaj smo se tega držali, in kadar jih je bilo po umrlih na pr. več, smo žrebali; zadnji čas pa se je svetovalo, naj izstopijo vsi, katerim je potekla 4letna doba. Prof. Levec se poprime tega nasveta, predsednik pa priporoča starji red, ki ga odbor po glasovanji tudi potrdi. Vsled tega se je napsosed žrebalo, in nekaj po smrti in odpovedi, nekaj po tem vadjanji izstopijo letos iz odbora gg. † Fr. Erjavec, I. Hribar, Fr. Hubad, A. Kržič, Fr. Levec, A. Marušič, † B. Raič, L. Robič, A. Senekovič in Fr. Wiesthaler.

Prof. dr. K. Glaser me je pojmeno vprašal, nadaljuje predsednik, ali shranuje „Matica“ Raičev rokopis: Cafovi dodatki k Miklošičevemu slovarju. Jaz sem mu odgovoril, da tega dela „Matica“ nikdar ni imela v lasti. Kar je dobila po ranjku Cafu, bilo je malo in neznačno. — O tej priliki naj vam potožim neko stvar. V zadnjem občnem zboru sem poprosil slovenskih pisateljev in zlasti časnikarjev, naj prvega svojega znanstvenega zavoda „Matica Slovenska“ brez uzroka javno ne smejo in ne sumničijo. Kolikor jaz vem, hvalno pripoznam, so slovenski časniki prošnjo mojo spolnovali razen jednega. Ta, o katerem najprej veljajo besede

¹ kmet, ² prosjak.

v pg. 54, 13 itd., sramotil je „Matico“ in njen odbor že trikrat. Kako je poročal o občnem zboru, o tem ne govorim, ker je imel dokaj prič, ki že vedo, kako je stvar rasojevati.

Ali kar se piše o zapuščini Cafovi, o životosisu B. Raiča in o St. Vrazovi, o tem moram nekoliko omeniti. Ni res, da bil Raič rokopis Cafov. „Dopolnek, popravek in razjasnila k Miklošičevemu stsi. slovarju“ prejel od „Matic“; prevzel ga je morda kar na mestu po njegovi smrti. Kako se more opravičena imenovati zahtevo, naj „Matica“ v petih mesecih na svoje stroške preskrbi do 20 tiskanih pol v gotovi Cirilici in to „Slov. Matica“ v Ljubljani? Bilo je to nemogoče in — „ultra posse nemo!“ Človek nikdar rad ne sliši o svojih napakah in nedostatkib, nikar že o godu ali o svečnosti svoji. Zdel, se je v vsem nedostojno, kaj ta kega poklanjati slavljenemu učenjaku. Kaj hočem reči o trditvi, da bi „Matica“ še životopisa svojega častnega člana ne bila dala, ko bi imela drugih se stavkov v rabo!! Tudi ono, kar se kaže o 1000 izvodih posebej, o kroniki Vramčevi, o Spomeniku itd., nikakor ni pristojno. — Kakor o Cafovi, tako se svet moti tudi o St. Vrazovi književni za puščini, katero je dobila „Matica Slovenska“. Imel jo je dr. Krek v Gradei, in naprošen, n j jo „Matici“ uredi, tega ni storil. Zahteval jo je B. Raič, in poprošen, naj jo ali sam ali po katerem drugem uravna za „Matic“ — ni hotel. Izposodil si jo je dr. Jos. Pajek, je nekaj porabil, drugo pustil. Poslala se je na prošnjo dr. Sketu, kateri je potem sam spoznal, da ni kaj velike vrednosti. Pošle se naposled dr. Strekelju po želji njegovih v poseben namen. Kateri so videli omenjeno zapuščino, vedo, da ni tolike vrednosti, da bi bila „Matic“ in Vrazu na slavo. — Ako se torej v slovenskem časniku piše: Kdaj bode neki dala „Matica“ Vrazovo zapuščino na svetlo? Ali je smemo upati — 35 let po smrti slovenskega naroda?! Prej se bomo Slovenci morali menda še naučiti slovnice talijanske, nemara še tudi katere nemške!! Kde si ti naši zastala jedina hči našega vročega zaupanja? itd. — Kaj je to in — čemu! Vzlasti bedasto je, kar je ondi načrtano o paklu, vicah in o nebesih! Priporočiti bi hotel gospodoma izdajeljemu in lastnikom, da dopovesta uredniku, naj takih psovk zoper „Matic“ v slovenski list ne vsprejem. Kdor ima kako pritožbo, obrne naj se do odbora, in kadar se mu pravična prošnja krivično resi, takrat naj nas za toži pred svetom ter javno pograja. Sicer pa tega ne dela noben narod, da bi svoje znanstvene zavode grdil si sam, kar sem povedal že v občnem zboru. In prav sedaj „Slov. Matica“ delovanje in napredovanje hvalno priznavajo Čehi in Hrvati; mi pa: tica v svoje gnezdo! Toliko se mi je zdelo, da sem dolžan kot predsednik spregovoriti na tem mestu, ne da bi trebalo drugod po javnih glasilih — v obrambo „Matic slovenske“. — Po zahtevi odboru se predsednikove besede priobčujejo v pričaju čem poročilu.

V imenu književnega odseka poroča na to tajnik: Kakor lani naj tudi letos „Matica“ izda tri knjige: 1. Letopis, kateremu urednik na prošnjo pred sednikovo ostane prof. Fr. Levec. Poziv glede sestavkov naj se po časnikih ponovi. Po želji Kersnikovi obeta predsednik, da bode dal imenik še primerno skrajšati. 2. Zabavne knjizice II. zvezek. V ta namen si je „Matica“ pridobila iz zapuščine ranjkega Podgoriškega prevod romana Gogoljevega „Mrte duše“ ali „Čičikove doživelosti“, kateri je torej iz drugega slovstva in mimo lanskoga še mi kavnejši. Rokopisa pregled in tiskarska poprava se je izročila J. Cimpermanu po pogojih, katere odbor dopusti. 3. Uvod ali priprava v modroslovje. To knjigo je ponudil dr. Lampe po obširni osnovi, katero je bil izročil književnemu odseku. Le-ta je prepustil odboru, naj se odloči, in po nekaterih opazkah Kersnikovih in Voduškovih ukrene se tako, da pisatelj do srede maja meseca predloži rokopis, in ako se vsled pravil po presojevalcih odobri, bode naj tretja knjiga letos družnikom, ker je silno želiti, da se tudi nam Slovencem preorje vender le-dina v to vedo.

Za tem poročilom nasvetuje prof. A. Raič, naj po želji Matičarjev, v časnikih izraženi, „Matica“ dā na svetlo spise ranjkega prof. Erjavca. Prof. Levec pojasni, da bi to mogli biti le spisi leposlovni. Temu pritrdi prvosrednik, ter z ozirom na to, da letos ni več mogoče in da leposlovno knjigo že imamo, izroči naj se ta nasvet književnemu odseku, kateri naj potrebno ukrene, pravico si pridobi, pošte mož, kateri bode spise odbral in uravnal, ter pripravi to za prihodnjo sejo odborovo, kar se so-glasno vsprejme. Sicer pa se obrača predsednik do gosp. Levecu, naj bi ali on sam, ali kateri drugi oskrbel kak spis o velezasušnjem ranjkem odboru v letopis, ako se ne dobi morda kaj izvirnega iz zapuščine njegove.

Po nasvetu književnega odseka se odobri, da se knjige po pogodbah natanko določenih, tudi letos izročijo trem tiskarnam, ker se je izkazalo lani na korist „Matici“, in da se po predlogu L. Robiča, pregledovalca društvenih računov, neke neopravljene zabeve vzajemno poravnajo.

Računski sklep za l. 1886., proračun za l. 1888., in račun o tujem premoženju, kateri so dovršeni bili odbornikom na ogled, se brez ugovora odobre.

V imenu gospodarskega odseka poroča tajnik, da se v hiši na Kongresnem trgu zgodil neka pre-

membra; da sta za hišo na Bregu dva kupca, in da naj se glede prodaje počaka do konca tekočega leta. Gledo Koekejeve zadeve pisalo se je predsednikovemu namestniku na Dunaj, naj stvar konečno uravna.

Prošnje za „Matične“ knjige se v novejšem času množijo. Po naročilu, naj o knjigah, katerih je še več na razpolaganje, odločuje predsedništvo s tajništvom ali oziroma s književnim odsekom, dava-vo se jih je družnikom ali društviom, vlasti šolski mladini n. pr. kakor prej gimnaziji v Kranji in Novem mestu, tako s daj realki in gimnaziji v Ljubljani nekaj več. Pri tej priliki izreče iskreno hvalo odboru pričujoči gimnazijski ravnatelj J. Šuman za podarjene knjige v imenu učencev in učiteljev; tako tudi prof. A. Raič glede realke. Ker ima „Matica“ nekaterih zemljevidov še obilo, celega atlasa pa ne več in ga tudi v novič izdajati ne more, sklene jih pokloniti „Narodni šoli“, katera naj jih potem podarjuje učencem in učiteljem, šolam meščanskim in ljudskim.

Knjigarna „Matična“ je narastla od za inje seje za 106 knjig, zvezkov, časopisov itd., od katerih je dobila 12 vsled daril, 94 pa po zamenji. Mej dali so tudi J. Flisovi „Stavbinski slogi“, za katere bodo darovalec primerna zahvala. Po zamenji došlo je največ knjig hrvatskih, ruskih, českih,

Tajnik omenja, da je bilo treba glede poverjeništev nekaterih sprememb, kar se vsprejme na znanje; s posebno pohvalo pa odbor počasti prizadevanje tajnikovo, da se redovno uplačuje, da se pridobivajo novi udje, letniki in ustanovniki, stari pa da dopolnjujejo svoje obljudljene a zaostale do neske na čast in korist „Slov. Matici“.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Novo imenovani Krški škof dr. Kahn) je Nemec. Porodil se je dne 11. aprila 1839 v Delah na gorenjem Koroškem od kmetskih staršev. Šolal se je najprej v Celovci, potem pa na gimnaziji v Št. Pavlu in v Gradei, kjer je 1864. l. bogoslovje dovršil in bil potem učitelj veronauka na višji realki. L. 1882 bil je imenovan profesorjem na deškem seninšči, l. 1883 pa kanonikom. Slovenski ne zna, torej kakor pokojni Funder ne bode mogel občevati s svojimi ovčicami v njih jeziku. Pokojni Funder je ta nedostatek mnogokrat obžaloval, njegovemu nasledniku tudi ne bode nič drugega preostajalo, čeravno nam je s samim obžalovanjem krvavo malo pomagano.

— (Za podporno društvo), ki se snuje na Dunaji, podaril je g. Ivan Hribar 5 gld.

— (Dramatično društvo) ima 27. februarja t. l. svoj občni zbor. Društvenike in prijatelje naše dramatike, ki pač zosluži vsestransko podporo od slovenskega razumništva, uljudno vabimo, naj se prav mnogobrojno udeleže tega občnega zborovanja. Ob jednem opozorjamo tudi naše olikane kroge, naj bi prav mnogobrojno pristopili k temu za splošni razvoj naši toli važnemu društvu.

— (Slovenska predstava) bode, kakor smo že poročali, jutri v četrtek 17. t. m. Sedeži se dobivajo v četrtek od 11.—12. ure dopoludne in od 3.—4. ure popoludne v dramatičnega društva sobi (Čitalnica, I. nadstropje).

— (Plesni venček.) Odbor narodne čitalnice Ljubljanske nas prosi, da opozorimo društvenike še jedenkrat po tej poti na venček, ki ga priredi čitalnica v svojih zgornjih prostorih dne 19. t. m., tedaj istega dne, kot bo v streliških prostorih nemškatarski „Bauernball“. Svoji k svojim!

— (Kmetovalec.) Gospodarski list s podobami, ki je letos začel izhajati kot uradno glasilo c. kr. kmetijske družbe kranjske, izdal je včeraj svojo 3. številko. List je vrlo ure-dovan in prav veseli nas, da smo s „Kmetovalcem“ dobili list, ki bode strokovno razpravljal vsa za kmetijstvo važna vprašanja. Člani kmetijske družbe kranjske dobivajo list brezplačno, sicer pa stoji po pošti 2 gld. na leto. Priporočamo ga v obilo naročbo vsem gospodarjem, ker je list po obliki in po vsebinu pod-pore vreden.

— (Diamond na Žabjaku) se v zaporu ne čuti posebno srečnega, rad bi zopet užival zlato svobodo. Zaradi tega se dela bolnega, češ, ako pri-dem v bolnico, budem laglje odkuril, kakor se mi je to posrečilo v Budimpešti in v Komornu. A ker ga poznamo, da je simulant, mu vse nič ne pomaga. Ker je menda tudi sam uvidel, da mu vsa lokavost ne pomaga iz zanjke, poskusil je pretekli teden zopet kaj novega. Žlico, s katero je jedel, hotel si je potisniti v grlo. Pazniki so mu jo komaj odvzeli, kajti držal jo je tako krčevito, da je bila vsa zvita in se poznamo vse zobje na njej.

— (V Ameriko) odšlo je, kakor čitamo v „Dolenjskih Novicah“ od Novega leta do sedaj samo

iz novomeškega okrajnega glavarstva 71 osob, iz okraja črnomalskega pa več kot dvakrat toliko.

— (Vabilo k maskeradi,) katero priredi Narodna čitalnica v Kamniku na pustno nedeljo dne 20. februarja t. l. Ustopnina za maskirane ude 20 kr., za nemaskirane neude 40 kr., maske ne plačajo ustoppine. Maskam je dovoljen ustrop le s posebnim izkazom, kateri se dobi brezplačno v prodajalnici Podrekarjevi v Kamniku. — Začetek ob 7. uri zvečer.

— (Občinski odbor pri sv. Lorenci v puščavi,) napel je vse svoje žile, da bi zabranil zborovanje tukajnjega kmetskega bralnega društva. Pa žal! žile so popokale in slavni občinski odbor zdihuje in toga zdaj v svoji slabosti in onemoglosti in le to ga zna še malo potolažiti in okrečati, da bo videl, kako veselo bode naše društvo dne 20. februarja t. l. pri g. Andreji Pernatu zborovalo. Vspored zborovanja je slediči: a) Ouvertura iz opere Conte St. Bonifacio; b) Govor; c) Senčica iz opere Dinorah; d) Tajnikovo poročilo; e) Don Cesare, poutpourri; f) Bob iz Kranja, šaloigra s petjem; g) Prosta zabava s petjem in plesom. Svirala bode vojaška godba 47. pešpolka. Ustopnina za osobno 50 kr. — Začetek ob 3. uri popoludne. Vse rodomlube prav uljudno prosimo, da nas takrat v obilnem številu počaste.

— (Notranjska posojilnica) imela je l. 1886. 48.218 gld. 2 kr. dohodkov in 46.037 gld. 12 kr. troškov, torej prometa 94.255 gld. 14 kr. Gotovine v blagajnici 31. decembra p. l. 2.180 gld. 90 kr. — Udov z opravilnimi deleži je na novo prispolilo 29, izstopilo pa 10. Ustanovni, oziroma zadržni fond znaša z opravilnimi deleži vred koncem l. 1886. 10.950 gld. — Posojil dovolilo se je 29 strankam in se je uplačalo na ta konto 28.152 gld. 50 kr., izplačalo pa 30.211 gld. — Posojila, katera so se dajala le proti osobnemu poročtu z majhnimi izjemami znašajo koncem l. 1886. 26.463 gld. 58 kr. Na konto hraničnih uklad plačalo se je 8.255 gld. 23 kr., izplačalo pa 6.504 gld. 88 kr. Stanje hraničnih uklad koncem l. l. 12.075 gld. 73 kr. Bilanca izkaže 29.553 gld. 62 kr. aktiv in 28.294 gld. 72 kr. pasiv, torej čistega dobička 1.258 gld. 90 kr. Po sklepu občnega zborna dne 30. januvarja t. l. se ima dobiček slediče razdeliti: Deležnikom plača se po 4 1/2 gld. na zadružni delež, kar znaša 492 gld. 75 kr., rezervnemu fondu pridene se 25%, kar je 314 gld. 73 kr., ravnateljstvu nagrade 62 gld. 94 kr. inventarju se odpis 90 gld. in ostanek 298 gld. 48 kr. prenese se kot saldo na nov račun. Reservni fond znašal je koncem l. 493 gld. 33 kr., prištevši 314 gld. 73 kr. znaša sedaj 808 gld. 6 kr. Isti občni zbor volil je v ravnateljstvo gg. dr. I. Pitamica, ravnateljem; Josipa Lavrenčiča, trgovca, bla-gajnikom; Petra Kraigherja, trgovca, kontrolorjem; Fr. Kuttina, trgovca in Ferko Gasparija, c. kr. okr. živinodravnik, namestnikoma, vsi iz Postojne. V nadzorstvo bili so voljeni gg. A. Globočnik, c. kr. deželne vlade svetnik v Ljubljani; Fran Lavrič, veletržec na Raketu, Fr. Križaj, veletržec v Št. Petru; Anton Lodes, nadlogar v Bukovji; A. Kraigher; trg. in dr. Jak. Šegula odvetniški koncipijent oba iz Postojne. Sklenilo se je, da se ima uplačati pri posojilih do 100 gld. opravilni delež po 2 gld. čez 100 gld. pa kakor dozdaj po 10 gld. Izvršite spremembe pravil naloži se ravnateljstvu. Ravnateljstvo in nadzorstvo je v svoji skupni seji dne 13. februarja t. l. sklenilo znižati obresti posojilom od 8 na 7% in ima to pričeti s 1. marcem t. l. Po 8% plačane obresti se ne povračajo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 16. februarja. Mej Porto in odposlanci bolgarskimi doseglo se je sporazumljeno o sestavi regentstva. Slednje bo sestavljeni iz Stambulova, Cankova in še tretje popolnem neutralne osobe, ki se bode pa pozneje določila. Ob jednem se je imenovanje novega vojnega ministra načeloma dovolilo.

Dublin 16. februarja. Blizu Ballycara v grofiji Clare se je včeraj zvečer iz zasede streljalo na sodnijskega izvrševalca in spremljajoča ga policaja. Vsi trije ranjeni, prvi smrtno. Zlodejca še neso dobili.

Razne vesti.

* (Nemška vestnost.) „Deutsches Adelsblatt“ zagotavlja, da je znani senzačni članek v „Post“, ki je tako siho razburil vse borze, neka

Berolinska banka naročila, katera je s tem šest milijonov mark zaslužila.

(Platine) so preteklo leto v Rusiji toliko dobili, da se jej je cena znatno znižala. Pud (40 funtov) stal je prej 5500 rubljev, sedaj pa se praje po 4000 rubljev. Skoro vsa platina pošte se na Angleško.

Tuji:

15. februarja.

Pri Štonem: Roncher z Dunaja. — Töpfer, Gutkais iz Linca. — Taucher z Dunaja — Herenschwand iz Grača — Braun z Dunaja. — Basagnoli, Lampe iz Zagreba. —

Pri Št. Stössel: Stössel, Geles z Dunaja. — pl. Rausch, Potinelli iz Trsta. — Ficht z Dunaja. — Rendulič iz Pulja. —

Pri avstrijskem cesarju: Levstik iz Ljubljane.

Umrlj so v Ljubljani:

15. februarja: Janez Maček, delavčev sin, 4½ leta, Illovica št. 33, za davicu.

V deželnej bolnici:

13. februarja: Josip Dimic, delavec, 42 let, za razširjenjem pluč.

14. februarja: Jakob Jenko, gostač, 61 let, za plučnico.

Meteorologično poročilo.

Den	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve trovi	Nebo	Mo krina v mm.
7. feb.	7. zjutraj	741-82 mm.	- 3-0°C	brezv.	megla	
8. feb.	2. pop.	742-62 mm.	0-2°C	z. vzh.	jas.	0 00 mm.
9. feb.	9. zvečer	745-64 mm.	- 4-4°C	m. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 2-4°, za 2-1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 16. februarja t. l.

(Izvirno teleografično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 77-75	—	gld 77-65
Srebrna renta	" 79-90	—	" 79-75
Zlata renta	" 109-20	—	" 108-65
5% marčna renta	" 96-55	—	" 96-30
Akcije narodne banke	" 84-5	—	" 84-5
Kreditne akcije	" 270-10	—	" 270-10
London	" 128-60	—	" 128-55
Srebro	" 10-14	—	" 10 14-1/2
Napol.	" 6-04	—	" 6-04
C. kr. cekini	" 62-95	—	" 62-95
4% državne srečke iz 1. 1864	250 gld.	125 gld.	— kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100 gld.	165	50 "
Ogerska zlate renta 4%	" 95	75	"
Ogerska papirna renta 5%	" 86	30	"
5% Štajerske zemljije, odvez. oblig.	105	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	75 "
Zemlj obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	90	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	80	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	173	25 "
Kreditne srečke	10	17	90 "
Rudolfove srečke	120	102	50 "
Akcije anglo-avstr. banke	206	"	
Tramway-društvo velj. 170 gld. u. v.			

Naznanilo.

Dosedj večjavne znamke za ljudsko kuhinjo so večjavne samo še do konca meseca marca 1887. leta. Po pretečeni tej dobi oddajale se ne bodo več zanje jedila, ker se bodo sedaj upeljale druge znamke za ljudsko kuhinjo.

Ljudska kuhinja v Ljubljani,

dne 15. februarja 1887.

Hübsohmann, stotnik,
načelnik.

(107-1)

Mlin

Pri Doli, južne železnice postaji Zalog in Laze, na Kranjskem, s stalno vodo, 5 tečaji, 4 sobami, kuhinjo, kletjo, magacino, skedenjem, šupo, 2 kozolcem, 2 bleščoma, 23 oralji travnikov in njiv ter 20 oralji bukovega gozda, proda se iz proste roke. Cenilo 17.400 gld. Ponudbe vsprijemajo Fr. Müller-jev Announcebureau v Ljubljani.

(108-1)

Umetne (41-8)

zobe in zebovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanje in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega mostu, I. nadstropje.

! Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

(ki se pa ne sme zamenjati s tovarniškim ribjim oljem)

ribjega olja.

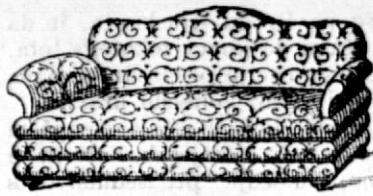
Pristno in jedino zdravilno.

1 stekl. 60 kr., dvojne velikosti 1 gld.

Prodaja (802-17)

LEKARNA TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Da omogočim vsem
kemu omisliti si, kar
je v vsakej sobi naj-
praktičnejše in naj-
lepše, nastavil sem
svojim **divanom za
malo časa nizko
ceno**.

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim
blagom, ki ne izgubi barve. Za **dobro delo se jamči**.
Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izde-
ljujem jih tudi brez istega. **Resnini** kupcem na deželi po-
šljem, če želijo, uxore blaga franko. **Gornja nizka cena
velja le za malo časa**, torej prosim, se pravočasno ogla-
šati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,
tapecirar v Ljubljani, Klučarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoče dela, n. pr. salonske
garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po
ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi
prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54-8)

Zgubil se je 5 mesecev star
lovske pes (brak),

bele kratke dlake; ima rujavkasta ušesa in rujavo majhno
piko sredi čela. — Kdor vé, kje da je, naj blagovoli to
proti primerenemu plačilu sporočiti **lovskemu klubu v
Dolenjem Logatci**. (108-2)

**Parižka umetlska izložba
steklenih fotografij**

Ljubljani, Schelenburgove ulice št. 4

v novi hiši tik kazine.

Od četrtega 17. februarja do ustevči
soboto 19. februarja:

VII. serija: (60-7)

Pèle-mêle, Amerika, Kalifornija itd.

Odprtvo vsak dan od 2. ure popoludne do 8. zvečer.

Ustopnina za osobo 20 kr. — Za šest ustopnic
vkupno 90 kr. — Ustopnina za deca 10 kr.

Vsako nedeljo in četrtek nova izložba.

Spedičijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice
Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti
kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora.

Potovna posredovanja v vse kraje.

Natančneja izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejanrodnji obratni obhodi.

Specjalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bilet za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104-1)

Iz Rotterdamia | vožijo vsako nedeljo
in in | prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdam | austriske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške
parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Skušena štupa za živino
po 50 kr.

Ta prav dobra štupa pomaga najboljje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa
trganja po črevih, bez-
gavk, vseh načeljivih
kužnih bolezni, kasbla,
plučnih in vratnih bolez-
njih ter odpravlja vse gli-
ste ter vzdržuje konje de-
bele, okrogle in iskrene.
Krave dobre mnogo do-
brega mleka.

Zamotek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr.,
5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Dobiva se v (803-17)

„LEKARNI TRNKOCZY“

■ zraven rotovža v Ljubljani. ■

Razpošilja se vsak dan po pošti.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
nijjino stroko spadajoče blago. (87-7)

LJUBLJANA. Za franciškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. stev. 4. LJUBLJANA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju
za mesta, trge in večje župniške kraje vsprijemine **dobro**
in jake **priljubljena avstrijska družba**. Pri pri-
merno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vpra-
šanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70-5)

Naznanilo.

**„Kmetska posojilnica Ljub-
ljanske okolice“,**

registrirana zadruga z neomejenim poročtvom

v Ljubljani.

znižala je obresti posojilom in dovoljuje od denašnjega
dnega naprej nova posojila pod sledečimi pogoji:

1. Posojila proti intabuliranemu dolžnemu ali
zastavnemu pismu po 6%. Prvikrat računajo se
tudi uradni stroški.

2. Posojila proti menici po 5 1/2%, h katerim
se še prištevajo uradni stroški, kakor do sedaj.

Hranilne uloge vsprijemajo vsaj 4 1/2%, obrestu-
je se polmesečno, koncem leta pa obresti kapitalizirajo.

Obrestovanje hranilnih ulog s 5% proti pol-
letni odpovedi se z denašnjim dnem obustavi in
strankam, katere so imele te na ta način uložene,
s tem do 1. marca t. l. odpovedó.

Uradni dan je vsak torek od 9. do 12. ure.
Prošnje za pos